

செவ்வாய் 02 நவம்பர் 2013 08:31

புத்த மதத்தலைப் பற்றி ஆராயப் புகுமுன் ஒரு விஷயத்தை மனதில் இருத்திக் கொள்ள வேண்டும். புத்தர் என்ன தான் போதித்தார் என்று நாம் தெளிவாக அறிந்துக் கொள்ள எத்தகைய வழிமுறையும் இல்லை. தன் வாழ்நாளில் புத்தர் நபல் எதனையும் எழுதவில்லை. தன்னுடைய வழிமுறையை விளக்கிக் கிறும் வண்ணம் தன்னுடைய போதனைகளைத் திரட்டித் தொகுக்கும் பணியை அவர் ஊக்குவிக்கவில்லை.

அவரைப் பின்பற்றியவர்களும் அவருடைய வாழ்நாளிலோ அல்லது அதனை அடுத்து வந்த காலகட்டத்திலோ இப்பணியில் ஈடுபட்டதற்கான வரலாற்று ஆதாரமும் இல்லை.

புத்தர் இறந்து ஒரு நூற்றாண்டுகுப்பிறகு வசாலியில் கபடிய பரேவையில் நீண்ட வாதப் பிரதிவாதங்கள்குப்பின்புத்தமத கொள்கைகளும் நெறிமுறைகளும் உருக்கொடுக்கப்பட்டன அதனால் அப்பரேவையில் கபடிய புத்த புத்த பிக்குகள் மயெத்தன மயையும் உள்ளீட்டையும் மாற்றியமைத்து விட்டார்கள் என (201.Secret Books of the Buddist) தீபம்ஸா, வின் ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

புத்தருடைய போதனைகளை நபலக்கம் செய்யும் பணி அப்போதிலிருந்து தொடங்கியது ஏறக்குறைய 400 ஆண்டுகாலம் அதாவது கி.பி.முதல் நூற்றாண்டு வரை இப்பணி தொடர்ந்தது கடசியில் மீண்டும் கொன்னகத் திரிபுகளால் பாதிப்படந்தது அதனுடைய அபிப்பகைக் கோட்பாடுகளே தமம் புரண்டு போயின. எனவே புத்தர் நபல்கள் என்று எதனையும் எடுத்துக் கொண்டு விட முடியாது.

கனிஷ்கர் காலத்து இறுதி வடிவக்கத்திலிருந்து தப்பிப் பிழைத்து நம்மை சரேந்துள்ள

ஆகமங்களையே தவிர

வறோ இல்லலை அம்மஐன்று நபல்களும்

திரிபிடகம் என்றழகைகப்படுகின்றன.

'திரிபிடகம்' என்றால் பாலி மொழியில் 'மஐன்று கப்டகைகள்' என்று பொருளாம்.

1. விநய பிடகம் - ஓழுக்கங்கள் நியமங்கள் பற்றியது. ததொகூத்தவர் யாரனேன்று அறியப்படவில்லை. கி.மு. 350 முதல் கி.மு.250 வரை பற்பல காலகட்டங்களில் உருவாகியுள்ளது.

2. ஸுத்த பிடகம் -வறெறிக்கான வழிகள்,ஓழுக்க நியதிகளைபப் பற்றியது . புத்தரூடயை விளக்கங்களே பெரும்பாலும் உள்ளன. ததொகூப்பாசிரியர், காலம் குறித்த வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இல்லலை.

3. அமிதம்ம பிடகம் -ஓழுக்க நியதிகள், புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்ட நுண்ணிய விடயங்கள் ததொடர்பானது.கி.மு. மஐன்றாம் நபற்றாண்டில் இறுதியில் எழுதப்பட்டது என்ற குறிப்பு மட்டும் உள்ளது.

களைதம புத்தர் உண்மையிலயே என்பன போதித்தார் என்பது நமக்குத் தெரியாது. புத்தரூடயை போதனைகளாக இந்த நபல்கள் முன்வகைகும் விஷயங்களைப் பற்றியே இனி பாரக்கப்போகிறோம்.

புத்தமதம் உலகில் நீண்டகாலம் ததொடர்ந்து இன்றும் நிலதைத் திருப்பதற்குக் காரணம், ஆள்வோரயையும் சமிக அமபைப்பயையும் எதிர்த்துப் போராடி வலிமயானதொரு பண்பாட்டு நறெறியை நிலை நாட்டியதால் அல்ல! மாறாக, ஆள்வோர் எத்தகயை கொடுங்கோலர்களாக இருந்தாலும் அவர்க்கு பணிந்து கட்டுண்டு கிடக்க வணேடும் என்று போதித்தது தான காரணம்!

சரி விஷயத்துக்கு வருவோம். யார் இந்த புத்தர் ?

உலகில் ததோன்றிய மற்ற தத்துவ ஞானிகள், சிந்தனையாளர் களிலிருந்து முற்றிலும்

வறோபட்டு தனித்தொரு கோணத்தில் மனித வாழ்வை அணுகியுள்ளார். மனிதன் எதற்காக இவ்வூலகில் தோன்றினான்? அவன் எவ்வாறு வாழ வேண்டும் என்கிற விஷயங்களில் பக்கம் அவர் சிந்தனையைச் செலுத்தவே இல்லை. ஆகையால் இயல்பாகவே அவர் மனிதன் எத்தகைய முறைப்படி வாழ்ந்தால் தனக்கும் தான்சார்ந்த மனித இனத்துக்கும் பயன் சரேக்க முடியும் என்பது குறித்து எங்குமே பிரச்சாரம் செய்யவில்லை.

மனித வாழ்வில் தோன்றுகின்ற சோதனைகளுக்கும் மற்றங்களுக்கும் என்ன காரணம்? குழந்தைப் பருவம், வலிபம், முதுமை, ஆரோக்கியம், நோய், பிறப்பு, வறுத்தம், கவலை, பிணி, மரணம் இவையென்ற மாற்றங்களாகான மரண காரணம் என்ன? இவற்றிலிருந்து விடுதலை அடவைது எப்படி? - இது பற்றி மட்டுமே அவர் சிந்தித்தார். மனிதனுடைய தனி நபர் - சமூக வாழ்வில் குறுக்கிடும் ஏனைய பிரச்சனைகளின் பக்கம் அவர் கவனம் செலுத்தவே இல்லை.

பல்லாண்டு காலம் சிந்தித்தும் தியானத்தில் ஆழ்ந்தும் இக்களே விக் கு விடகை காண அவர் முயற்சித்தார். விடயாக அவர் கண்டது என்னவெனில் வாழ்க்கை என்பதே ஒரு சோதனை. அதில் மனிதன் சிக்கிக் கொண்டுள்ளான். பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஏற்படக்கின்ற எல்லா மாற்றங்களும் அச்சோதனைகளின் வடிவங்களே! மனிதப் பிறப்புக்கென தனிப்பட்ட எந்தவோரு காரணமும் கிடயாதது.

வீணாகவே அவன் படகைக் கப்பட்டுள்ளான். துன்பங்களில் சிக்கி இன்னலுறுவததைத் தவிர அவன் இங்கு செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. மனிதன் வாழ்வதற்குரிய இடமல்ல இவ்வூலகம். உண்மையில் அவனுக்கு இங்கு எந்த இன்பமும் மகிழ்ச்சியும் கிடயாதது. ஒவ்வோர் இன்பத்ததைத் தொடர்ந்தும் துன்பம் வருகிறது. மகிழ்ச்சியின் பின்னால் சோகம் மறைந்துள்ளது. பிறப்பின் பின்னால் இறப்பு ஓட்டிக் கொண்டுள்ளது. இத்தகைய மாற்றங்கள் ஒன்றையடுத்து ஒன்றாகத் தொடர்கின்றது. ஒவ்வொன்றும் ஒரு துன்பமாகவே உள்ளது.

ஆசை எனும் தளையிலிருந்து அவன் விடுபடாத வரை அவன் இறந்து கொண்டேயிருப்பான். மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து கொண்டேயிருப்பான். இதிலிருந்து விடுதலையை எப்படி அடவைது? பௌத்தம் தரும் பதில் 'நிரவாணம்' வாழ்க்கை என்பதொரு துன்பம். அத்துன்பத்திருக்கு ஆசையே காரணம். இல்லாமல், இருப்பை உணராமையில் தான் ஆசையிலிருந்து விடுபடுவதற்கான வழி இருக்கின்றது. ஆசையையும் பற்றையும் முற்றிலும் அறுத்தறிந்துவிட வேண்டும்.

உலகத்தோடு எந்தவிதமான தொடர்பையும் மனிதன் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. எதையாவது நசேசிப்பது, எதையாவது எதிர்ப்பது, எதன் மீ தாவது பிரியம் வைப்பது

-எதுவுமே இருக்கக் கூடாது. பாசம், அன்பு, பிரியம் அனைத்தையும் உள்ளத்திலிருந்து துடைத்துவிட்டு உலககோடு எத்தொடர்பும் கொள்ளதிரூக்க வணேட்டும். இத்தொடர்புகள் அவன் மறுபடியும் பிறக்கக் காரணமாய் அமகைின்றன. இவற்றை அறுப்பதால் இருப்பிலிருந்து விடுபட்டு 'இல்லாமல்' நோக்கி நகர முடியும். இதுதான் 'நிர்வாணம்' இந்த நிர்வாண நிலையை மனிதன் அடைய வணேட்டும் என்றே பௌத்தம் போதிக்கின்றது.

நிர்வாண நிலையை எவ்வாறு அடையவது?

நிர்வாண நிலையை அடைய எட்டுக் கட்டளகைளான. (பாலி மொழியில்)

1. சம்மதிட்டி
2. சம்மாசங்கப்போ
3. சம்மா வாசா
4. சம்மா கம்மந்தோ
5. சம்மா ஜீ வோ
6. சம்மா வாயா மோ
7. சம்மா ஸதி
8. சம்மா சமதி

எட்டுக் கட்டளகைளின் பொருள் என்ன? என்பதை பார்ப்போம்.

1. நல்ல நோக்கம் (சம்மதிட்டி)-நான்கு அடிப்படையெய்ம்மகைளையும் நன்கு உணர்ந்திருத்தல். (நான்கு மெய்ம்மகைள் என்றால் 1.துன்பம் 2.துன்பத்திற்கான காரணம், 3.துன்பத்தை நீக்கும் தீர்வு 4.துன்பத்தை நீக்கும் தீர்வுக்கான வழிமுறை)
2. நல்ல உறுதி (சம்மாசங்கப்போ)-ஆசகைளைத் துறப்பதற்கான நெஞ்சுரம், மற்றவர்களுக்கு தீது பயக்காமல் உரியினங்களுக்கு துன்பமிழகைக்காமல் விலகி இருக்கும் தன்மை.

3. நல்ல வாக்கு (சம்மா வாசா)-பொய், புறம், கோள், வசவ மொழியினின்றும் விலகி இருத்தல்.

4. நல்ல சயெல் (சம்மா கம்மந்தோ)-தீ ய நடத்தை, உயிர்க் கொலை, மோசடியிலிருந்து விலகி இருத்தல்.

5. நல்ல ஜீ வனம் (சம்மா ஜீ வோ)-முறையான வழிகளில் வருமானம் ஈட்டல்

6. நல்ல முயற்சி (சம்மா வாயா மோ)-தர்ம கட்டளையின்படி சயெல்படாதல்.

7. நல்ல நினவை (சம்மா ஸதி)-கடந்தகால சயெல்களை நினவிலிருத்தல்.

8. நல்ல தியானம் (சம்மா சமதி)-சுகம், சந்தோஷத்தை விட்டு விட்டு இல்லாமலை எனும் நிர்வாண நிலையை முன்னோக்கியிருத்தல்.

அஷ்டாங்க மாரக்கத்தை சயெற்படாத பத்து கட்டளைகளை புத்தர் அறிவித்துள்ளார்.

ஐந்து வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. மற்ற ஐந்தும் கட்டாயமாக்கப்படவில்லை.

1. உயிர்க் கொலை புரியாமலை

2. களவு சயெய்யாமலை

3. காமம் கொள்ளாமலை

4. பொய் சொல்லாமலை

5. மது அருந்தாமலை

6. தகாத நரேத்தில் உணவு அருந்தலதைத் தவிர்த்தல்

7. ஒழுக்கமற்ற சயெல்கள் வடேகிகை விளையாட்டுகளதைத் தவிர்த்தல்.

8. நறுமணம், மலர்கள், ஆபரண அலங்கரிப்பதைத் தவிர்த்தல்.

9. பஞ்சணகைளை, ஆடம்பர நடமைறுகைளைத் தவிர்த்தல்.

10. பொன்னையும் வளள்ளியையும் வகைக்காதிருத்தல்.

இந்த 'எட்டும்' 'புத்தும்' தாம் ப்ளெத்த மத தத்துவத்தயே விளக்கின்றன. வருமானம், சமுதாயம் தொடர்பாக தன்னபை பின்பற்றுபவர்களுக்கு ப்ளெத்த மதம் காட்டும் வழிகாட்டுதல்கள் யாவும் 'சுய மறுப்பையும்' உலகு துறப்பயைமடே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. சுயத்தமை மறுக்காமல் அதனுடைய இலக்கான நிர்வாணத்தமை அடைய இயலாது.

ஆகையால் அதற்காக பல்வறே கபினமான பயிற்சிகளை ப்ளெத்தம் அறிமுகப்படுத்துது. அழகண்ணர் வு மனதை விட்டு நீங்க வணேட்டும் என்பதற்காக தாபி, மீசை, தலை முடிகளைப் பிடுங்கிப் பிடுங்கியடே அகற்றுவது; நின்று கொண்டே இருப்பது; முள்படக்கை, ஆணிப் படக்கைளையே பயன்படுத்துவது; உடம்பில் மண்ணையடே சறையடே பிசிக் கொள்வது; இன்னும் இது போன்ற 'தொல்லை'களை தொடர்ந்து கடபை பிடிப்பதன் வயிலாக ஆன்மாவை நிர்மலமாகக் குவது பற்றை ஒன்றும் இல்லாமல் சயெவது (ப்ளெத்தம் போதிக் கும் இவபை போன்ற பயிற்சிகளை Dialogues of Budha நூலில் காணலாம்)

இது எதடே மூற்றும் துறந்த புத்தபிக் குகளுக்கு உள்ள பயிற்சி என்று நினைத்து விடாதீர்கள்.

தாரண வாழ்க்கைக்கும் இதே போன்ற வழிமுறைகளையே பின்பற்றும் கடமைப்பிக்கச் சொல்கின்றது. பக்கம் பக்கமாக அவை விரிவடைகின்றன.

சாராம்சத்தை மட்டும் இங்கு காண்போம்.

நான்கு விஷயங்களை விட்டு மூற்றிலும் விலகியிருத்தல் வணேட்டும்.

1. ஆண்பண்பு கல்வி கட்டாது.

2. பல்லகை கட்ட திருடக் கட்டாது

3. உயிருள்ள சின்னசிறு உயிர்க்கும் தீ மையத்தலாகாது.

4. இயற்கைக்கு மற்றமாக அருஞ்செயலதை தன்னால் செய்ய இயலாமென்று காட்டலாகாது.

துறவற வாழ்க்கையை மறக்கொண்ட பிறகு புத்தாடகைகளை அணியலாகாது. கும்பகையில் வீ சப்பட்ட பழந்துணிகளையும் பிணங்களைப் போர்த்திய ஆடகையையும் பொறுக்கி அவற்றை விரிப்பாக்கிக் கொள்ள வணேட்டும்.

(ஓர் இளவரசி புத்தகை கப்பட்ட பிறகு அங்கு வந்த புத்தர் புத்தை குழியதைத் தோண்டி உடலைச் சூற்றியிருந்த துணியை நீக்கி அருகிலிருந்த ஒரு வாய்க்காலில் கழிவித்த தோய்த்து ஆடையாக்கிக் கொண்டார்) (காண்க: நூல்: Sant Hilaire, Budha and His Relidion)

இத்தகைய கந்தலாடகைகளும் மீனற்கு மலே இருக்கக் கட்டாது. வருமானம் ஈட்டி எந்த மயற்சியும் செய்யக் கட்டாது. பிக்ஷைப் பாத் திரமநேதி (திருவோடும்) வீட்டு வீடாகச் சின்று பிக்ஷை எடுக்க வணேட்டும். பின்பற்றும் பொறுத்தவரை இதுவே திய

உணவாகும் .

(பிக்ஷு எடையுடையதினால் தான் 'பிக்ஷு'(பிக்ஷு) என்றழைக்கப்படுகிறார்கள். புத்தரூம் பிக்ஷு எடையுடையதினால் தான் 'பிக்ஷு' என்றழைக்கப்படுகிறார்கள். தமம்மை மஹா பிக்ஷு என அழைத்துக் கொண்டார்.)

தங்குவதற்காக வீட்டு எதையும் கட்டிக் கொள்ளக் கூடாது. வணாந்தரங்களில் மர நிழல்களிலேயே உறைய வேண்டும். நோயுற்றால் நிவாரணமடைய மருந்து எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. சிறுநீர் கழிவதே போதுமான நிவாரணம் ஆகும். உடலதை தயம்மையாக வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. தவேபைப் பட்டால் பதினாறு நூட்களுக்கு ஒருமுறை குளித்துக் கொள்ளலாம்.

பணத்தலை கவைசம் வைத்துக் கொள்ளவே கூடாது. வியாபாரம். வணிகம், கொடுக்கல்-வாங்கல், தொழில் நடவடிக்கைகளிலிருந்து முற்றிலும் விலகியிருக்க வேண்டும். எக்காரணம் கொண்டும் பொன்னையோ வெள்ளியையோ பயன்படுத்தக் கூடாது.

(இங்கு (சுவதியில்) புத்த மதத்தை பற்றுடன் பின்பற்றக்கூடிய இலங்கையை சேர்ந்த சிங்கள நண்பர்களான சந்தித்து ஆய்வுகாக்க கதையைக் கொண்டிருக்கும் போதுமலேவே கூறப்பட்ட சட்டதிட்டங்களை பின்பற்ற முடியுமா? என்று களேவியை வைத்தனை அதற்கு அவர் சொன்ன ஓரேபதில் இன்றைக்கு புத்தர் சொன்னதை அப்படியே பின்பற்றி வாழ நினைத்தால் உயிர் வாழ முடியாது என்றார்.)

பொத்த மதத்தை பொருத்த வரைய அபிப்படை ஆதார விஷயங்களைப் பொறுத்தவரைய பொத்தம் அபிமுதல் நுனிவரைய ஒரு தவறான கோட்பாடாகவே காட்சியளிக்கின்றது. தவறான ஒரு கோணத்திலிருந்து அது மனித வாழ்வை அணுகியுள்ளது. தவறான இலக்கைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது. தவறான ஒரு பதையை, அதை அடையும் வழியாகச் சூட்டிக் காண்பிக்கிறது.

உலக நிகழ்வுகளையும் வாழ்வில் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் கண்டு புத்தர் திகைத்துக் குழம்பிப் போனார். அதற்கான உண்மையான காரணம் என்னவென்று அவர் தடேவில்லை. அழமாக உள்ளிறங்கி அலசிப் பார்க்கவில்லை. உயர் குறிக்கோளை நோக்கி நடுகுச் சூரத்தோடு பயணிக்கவில்லை. மாறாக மலேலோட்டமாக மனிதப் பிரச்சினைகளை

அணுகிப் பார்த்து வாழ்க்கையை வீணாக்காமல் என்னும் எளிய முடிவுக்கு விரைவில் வந்து விட்டார்.

மனிதனுடைய அறிவு, உணர்வு, சிந்தனை, பற்று, விருப்பம், ஆசை,

உடற்திறன்கள் என்று அவனிடமுள்ள அனதைத்தும்மே அவனதைத் துன்பத்தில் தள்ளுகின்றனவனேறி வறே எச்செயலுக்கும் பயன்படுவதில்ல. இவ்வாலகின் களஞ்சியங்கள். சிலைவம், பண்பாடு, நாகரிகம், அரசியல், அரசாங்கம், தொழில், வணிகம் என அனதைத்தும் பயனற்றவையே! ஆகையால் மனிதன் தன்னையென்றி இவ்வாலகிலுள்ள வறே எதனோடும் எத்தொடர்பும் கொள்ளக் கூடாது என்கிறார்.

உலகத்துன்பங்களகைக் கண்டு பீதியடைந்து உலகத்தையே துறந்து விட்டவன் சமிகத்தோடும் கூட்டமபைப்போடும் உள்ள அனதைத்து உறவுகளையும் துண்டித்துவிட்டு தன்னுடைய 'வறெறியை மட்டும்' இலக்காகக்கொண்டவன், அந்த'வறெறி' அல்லது 'நிரவாண' நிலையை அடைவதற்காக-உலகத்துக்குள் அல்ல- உலகத்துக்கு வெளியே வெகுதூரம் அழைத்துப்போகின்ற பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டவன் தன்னுடைய சொந்தக் காரர்கள், தான் சார்ந்திருக்கின்ற சமிகம், தன்னுடைய நாடு, தன் சக மனிதர்களுடைய நலன்களுக்காக வீரத்தோடு பாடுபடுவான் என்று எதிர்பார்க்க முடியுமா?

சமிகத்தசைச் சீர்திருத்துவதற்காகவும் முன்னேற்றுவதற்காகவும் தன்னுடைய உடற்திறமகளையையும் அறித்திறனையையும் செலுத்துவான் என்றோ, வராகக்கியம் சிறிந்த திடநெஞ்சோடு தன்னுடைய பொருளையையும் ஆன்மாவையையும் அதில் ஈடுபடுத்துவான் என்றோ, அநீதி, அராஜகம், அக்கிரமம், அடடழியம், வரம்புமீறல், வழிகடேடு போன்ற தீமகளகைக் கெதிராகப் புறப்பட்டு போர்த்தொடுத்து உலகில் நீதியையும் நேர்மையையும் அமதையையும் சமாதனத்தையையும் சத்தியத்தையும் வாய்மையையும் நிலைகொள்ளச் செய்வான் என்றோ இயற்கை நியதிகளின்படி எல்லாச் செயல்களிலும் மனிதன் எதிர்கொண்டதீரவணேடிய இன்னல்கள், இடையிறுகளை ஆண்மையோடு எதிர்கொள்வான் என்றோ எதிர்பார்க்க முடியுமா?

இன்னும் சொல்லப்போனால் இஸ்லாமிய அடிப்படகைக் கொள்கபைப்பி அதற்கு அனுமதியும் இல்லலை. முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் தனேற்றுவதற்கு முன் தனேறிய அனதைத்துச் சீர்திருத்தவாதிகளையையும், துதர்களையையும் இஸ்லாம் கண்ணியப்படுத்துதியது ஒரு இடத்தில் கூட்ட முஹம்மது நபி ஸல்லல்லாஹு அலஹி வஸல்லம் அவர்கள் மோஸஸ் (மஸா அலஹிஸ்ஸலாம்) பொய் சொல்லிவிட்டார், இயசே (ஈஸா அலஹிஸ்ஸலாம்) பொய் சொல்லி விட்டார் என்று ஒரு

இடத்தில் கட்ட சொன்னதில்லை.

மாறாக அந்தந்த சமீகத்தை சரேந்தவர்கள் அந்த கண்ணியவன்கள் மீது இட்டுக்கட்டி பொய் சொல்லி விட்டார்கள் என்றே சொன்னார்கள் நீங்கள் திறந்த மனதோடு நபிமொழிகளையும் கார் ஆனையும் ஆய்வு செய்தால் இவகைகள் தெரிய வரும்.

இந்துத்துவவாதிகள், பின்நவீனத்துவவாதிகள், கம்யூனிஸ்ட்கள். முற்போக்குவாதிகள் என்று சொல்லிக் கொள்பவர்கள் இவர்கள் அனைவரும் தங்கள் எழுத்திலும் மடேபசேசிலும் புத்தரையும், சஃபிஸ கொள்கையும் புகழ்வதை பார்த்திருக்கிறேன். படித்திருக்கிறேன். ஒன்றுகொண்டு முரண்பட்ட கொள்கையைச் சாரந்தவர்கள் ஒரு இஸத்தை புகழும் போது இயல்பாகவே அந்த கொள்கையில் அப்படி என்ன விசேஷம் இருக்கிறது என்று அறிவதற்கு ஆர்வம் ஏற்படும்.

அதற்கு பிறகு பல களேவிகளாக்கு விட கிடத்தது.

.இஸ்லாத்தையும் அதன் உண்மையை அடிப்படையாகக் கொள்கைகளான கார் ஆன் ஹதீஸ்களையும் மற்ற கொள்கையைச் சாரந்த அனைவரும் கடித்துக் குதறுகிறார்கள் ஏன்? பிராண்டி எடுக்கிறார்கள் ஏன்? இதற்கும் பதில் கிடத்தது ஆம் இஸ்லாம் இயங்குவியல் மார்க்கம் இவர்கள் செயல்படுத்த துடிக் கிற கொள்கைகளுக்கு தொந்தரவாக எதிராக நிற்கின்ற மார்க்கம்.

இதை நான் சும்மா நுனிப்புல் மயேந்துவிட்டு சொல்லவில்லை வரலாறுகள் இதற்கு சாட்சி பகர்கின்றன.

சரி விஷயத்துக்கு வருவோம்

புத்த மதம் தன்னுடைய இயங்குவியலற்ற தன்மையால் உலகமெங்கும் பெயர் சொல்லும் படியான பண்பாட்டையோ கலாச்சாரத்தையோ பிளத்ததால் ஸ்தாபிக்க இயலவில்லை.வறேொரு பண்பாட்டின் மீது வீரியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துமளவு வலிமை கொண்டதாக மாறவும் இயலவில்லை.பிளத்தம் சினைநடைநாடகுகளில் ஒழுக்கவாழ்வில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் படியான எதிர்மறைத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துதயதெனவவோ உண்மையை! எனினும் அந்நாடகுகளின் சமீக அமைப்பையோ

அரசியல் அமையப் பையோ பௌத்தம் மாற்றி அமகைக் கவில்லை; அதற்கான முயற்சிகளிலும் இறங்கவில்லை.

உலகின் பல்வற்று இடங்களாகும் பௌத்தம் பரவியுள்ளது. மத்திய ஆசிய நாடுகளிலும் கிழக்காசிய நாடுகளிலும் பௌத்தம் பரவியதைப் போன்று வற்று சமயநடுவிகள் பரவவில்லை. கவனத்தகை கவரும் படி பரெந்திரளான மக்கள் பௌத்தத்தைப் பின்பற்றுகிறார்கள். ஆனால் ஏதேனும் மொரூ சமயத்தின் வாழ்க்கையில் புரட்சிகரமான மாறுதல்களை பௌத்தம் ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதையோ சாதனை ஒன்றையேனும் ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பதையோ வரலாறு நடுக தடேபிப்பார்த்தாலும் காணக்கிடக்காது.

நேர்மாற்றமாக வறேதேனும் சமயத்தோடு அல்லது பண்பாட்டோடு மோதுகின்ற சமூகம் எங்காவது ஏற்பட்டால் பௌத்தம் தோற்றுப் போயிருப்பதையே நாம் காண்கிறோம். பௌத்தமதம் இந்தியாவில் தோன்றியது. நீண்டதொரு காலம் இங்கேயே பல்கிப் பரெகியது. கி.பி. மஹா மஹாண்பிலும் நான்கில் மஹா பகூதியினர் அதாவது ஏறக்குறைய மஹா பகூ பௌத்தத்தையே பின்பற்றி வந்தனர். கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டில் 'பாஹியான' இந்தியாவிற்கு வந்த போதும் இங்கு மக்களிடையே பௌத்தம் சலெவாக்கு பறெறிருந்தது.

ஆனால் அதன்பிறகு பிராமணமதம் தலதையே க்கியபோது ஏறக்குறைய மஹா நூற்றாண்டுகளாகும் பௌத்தம் சூததமாக துடதை தறெயபபட்டுவிட்டது. இன்றகைக்கு இவ்வளவு பறெய நாட்டில் மிகக்குறவான பௌத்தர்களே காணப்படுகிறார்கள்.

அவ்வாறே அசோகர் காலத்தில் ஆஃப்கானிஸ்தானத்தில் பௌத்தம் பரவியிருந்தது. கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் காபிலை ஆண்ட மன்னர் மீனாந்தர பௌத்தத்தை தழுவியிருந்தார். ஆனால் ஆஃப்கானில் இஸ்லாம் அபியடுதது வதைத்தும் ஒரு கணம் கட்ட அதனை எதிர்கொள்ள பௌத்தத்தால் இயலவில்லை.

'தாவயோயிசம்' உடைய ஒத்துழைப்பு உதவியின் கருணையினால் சீனாவில் பௌத்தம் பரவியது. இல்லையென்றால் கன்புஸியஸின் சமயநடுவியை அதை ஒழித்தே விட்டிருக்கும்.

'ஷிண்டோ' சமயநடுவியை அட்ஜஸ்ட் செய்துகொண்டு கொடுத்தும் பறெற்றும் தான் ஜப்பானில் அதனால் நிலகைகொள்ள முடிந்தது. தன்னுடைய இரூப்பத்தை தக்கவதை துக்க

கொள்வதற்காக அடிப்படகைக் கோட்பாடுகளையும் அர்ப்பணிக்க வணேட்டிய நிலகைக்குத் தள்ளப்பட்டது.

எவ்விடத்திலும் அரசமபைப்பயைபோ சீ ரழிந்துபுனை சமிக அமபைப்பயைபோ எதிர்த்து அது குரல் கொடுத்துத்தே கிடயைத்து.அரசியலுக்கு பளெத்தத்தில் இடமே கிடயைத்து.அரசமை மற்றும் முயற்சிகளுக்கு பதிலாக, நல்ல அரசுபோ தீ ய அரசுபோ அதற்கு முழுமயைககக் கீழ்ப்படிந்து ஒழகவணேட்டும் என்றே பளெத்தம் பபோதிக் கின்றது.தீ ய சக்திகளுக்கு எதிராகவும் வாய் திறவாது கட்டுப்படவணேட்டும் எனும் பபோதனகைளின் காரணமாக என்ன தான் கொடுமபைப்டுத்தப்பட்டாலும் பளெத்தர்கள் அதிருப்திப்பெருமச்சு விடுவதில்லை.

மற்ற பிறவிகளில் செய்த தீ மகைளின் விளவைகுகள் தற்புபோது துன்பங்களாகத் தொடருகின்றன. கொடுமபைப்டுத்துவாரம் து யாதொரு குற்றமும் கிடயைத்து.நாமிழதைத்த தீ வினகைளின் பலபலன்களே அவை! அவற்றை அனுபவித்ததே ஆக வணேட்டும்.(நூல் :Buddha and His Religion.P.150,151.)

ஒரு தீ ய அரசுக்கு இதவைவிட வேறு என்ன வணேட்டும்? அதிருப்தி அடவைதற்குப் பதிலாக இத்தகயை சமயங்களவை அவை ஆதரித்து பபோற்றவல்லவா செய்யும்? தாம் செய்யும் தீ மகைளுக்கு இவர்கள் எதிர்த்து முனககக் கட்டமாட்டார்கள் என்பதால், அரசுகள் பளெத்தத்தை வரவேற்கின்றன அதே நேரத்தில், தடவை செய்யாமல் கொடுமகைகளைப் புரிகின்றன; லஞ்ச -லாவணய நிரவாகத்ததைத் தொடர்கின்றன.

பளெத்தமதம் பரவத்துவங்கிய உடனே மகத நாட்டு மன்னர் பீ மபஸாரன் பளெத்தத்தைத் தழுவிக் கொண்டார். பளெத்தத்துக்கு ஆதரவாக அரசாங்க ஆணயையையும் வளையிட்டார். தொடர்ந்து அவருடயை மகன் அஜித்த சதருவும் பளெத்தத்தின் தீ விர ஆதரவாளாராக மாறினார். கோசல நாட்டு மன்னர் அக்னித்ததன் வலியச் சின்று தன் நாட்டில் பளெத்தத்தை வரவேற்றார்.

கி.பி.ஏழாம் நூற்றாண்டில் இன்னாரோரு வலிமகைகொண்ட மன்னரான ஹரிஷ் பளெத்தத்துக்கு எல்லாவகயிலும் வீறு கொண்டு துணவை புரிந்தார். பிராமணர்கள் அவரகைக் கொலவை செய்யவும் சதி செய்தனர்.

இந்திய அல்லாது திபெத், மங்கலோலியா நாடுகளில் கிபலாய் கான் பளெத்தத்துக்கு எல்லா உதவிகளையும் செய்தார்.பளெத்தம் பரவுவது அரசியல் ரீதியாக தனக்கு நன்று என்பதை அவர் உணர்ந்தார்.பளெத்த சமயப் பிரச்சாரகர்களவை சீனாவுக்கு மன்னர் மங்கலே வரவழதைத்தார். இவ்வாறாக பல மன்னர்கள் உதவி ஒத்தாசவை புரிந்துள்ளதை வரலாற்றிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

source: http://onislamicway.blogspot.in/2013/06/blog-post_6967.html